

Обвиняемия има право да оборва направенитѣ противъ него показания и да моли сждебния слѣдователь да прѣдложи на свидѣтельтъ нови питання.

Чл. 245. Приведенитѣ отъ обвиняемото лице обстоятелства за опровержение показанията на свидѣтеля, трѣбва да се изслѣдватъ, ако иматъ за дѣлото сжщественно значение.

Чл. 246. При распита на свидѣлитѣ, които се обясняватъ на непонятенъ за слѣдователя езикъ, както и при снимание показанията отъ нѣми, се пазятъ правилата, постановени въ чл. чл. 214 и 215.

Чл. 247. Въ случай на необходимостъ, сждебний слѣдователь може да распита изново свидѣтельтъ.

Чл. 248. Свидѣлитѣ се тургатъ лице съ лице въ ония случаи, кога отъ разяснението на противорѣчията въ тѣхнитѣ показания зависи понататъшния ходъ на слѣдствието.

Чл. 249. Показанията на свидѣлитѣ се излагатъ по сжщия редъ, както и показанията на обвиняемитѣ (213—214). Въ протоколтъ за распитътъ на всѣки свидѣтель се означава какъ е далъ показанието си: безъ клѣтва или съ клѣтва.

Глава VIII.

За протоколитѣ на прѣдварителното слѣдствие.

Чл. 250. За всѣко отъ главнитѣ дѣйствия на слѣдствието се съставлява отдѣленъ протоколъ.

Чл. 251. Протоколтъ се съставя така, щото отъ него ясно да се вижда: кой, кога, гдѣ и какви именно дѣйствия на слѣдствието е извършилъ; кои сж били като страни, като поемни или като вѣщи людѣе, какво се е открило